

Primer de maig 2020 – Comunicat de la UCPC

UNIVERSITAT COMUNISTA :: 01/05/2020

Contra la pandèmia constant que és l'explotació del Capital

Per la solidaritat de classe i la no col·laboració amb el Capital

Reducció de la jornada, per la plena ocupació

Contra la pandèmia constant que és l'explotació del Capital

Estem **a punt de commemorar el 130 aniversari del primer “Primer de Maig” a Catalunya**. Més ben dit, una no commemoració, doncs en lloc dels carrers que fèiem nostres cada any en una jornada de germanor obrera, ara s'ha imposat la virtualitat. El carrer, una de les poques coses que ens quedaven per aplegar-nos, se l'han fet seu les forces de seguretat, per bé nostre, diuen.

Al costat d'aquest rapte de l'espai, les veus del “seny” parlen de que “entre tots” hem de fer front a la davallada econòmica derivada d'una malaltia. S'estén la consigna de compromís entre la patronal i els sindicats, és a dir, entre els responsables de la davallada i les víctimes de la mateixa.

Altres més radicals, diuen que es traspassin diners dels rics vers els pobres, tan sols és demana humilment un millor repartiment.

No és un problema de millor repartiment, és un problema d'estructura social i de la sacrosanta propietat privada amb tots els seus derivats.

Aquesta campanya pandèmica evidencia no sols un marc de desconcert de les organitzacions de la classe obrera, sinó la més crua expressió de fins a quin punt les forces oligàrquiques que dominen el món no sols controlen les llibertats, conductes i destins de la població, augurant-nos un futur dramàtic en el qual ja s'estan assenyalant a les treballadores i treballadors com a les principals víctimes de les conseqüències socioeconòmiques que la situació desencadenarà.

Des de fa setmanes ens bombardegen amb un cúmul d'informacions respecte a obligats comportaments, xifres d'afectats i morts i presagis de malastrugances del futur econòmic, evitant el debat clarificador sobre les causes i motius reals que han derivat en aquest estat d'excepció, **amagant així que es puguin determinar unes responsabilitats del per què i per qui s'ha abocat a aquesta situació, com també dels culpables d'haver hagut d'afrontar els seus efectes amb uns medis i prevencions demostradament inadequats, sinó inexistents**, i molt derivats de la depauperació dels sistemes de salut, i la concepció de la mateixa, realitzats pels saquejadors d'abans i assumits silenciosament pels hereus polítics d'ara, que van lliurar la sanitat i l'assistència social a l'especulació del capital, en una mostra més de les diferents facetes de l'explotació que pateixen les treballadores i treballadors.

La classe obrera, tant autòctona com sobrevinguda, ha de posar una ratlla vermella, la qual no es pugui travessar, i aquesta ratlla podem donar-li un nom: **Prou compromisos amb el capital i els seus representants polítics, de cap ordre, ni socials, ni econòmics ni polítics, i molt menys morals** donat que la moralitat està renyida amb aquells que xuclen, en benefici propi, les capacitats físiques i intel·lectuals del proletariat.

Proletariat, assalariat majoritàriament al «sector serveis» que avui aplega treballadors sense qualificació especialitzada com es la neteja, hostaleria, distribució, etc., fins a altament qualificats en totes les àrees productives, de la recerca, l'enginyeria, les telecomunicacions, l'educació, les ciències mèdiques, les ciències socials,...i administració pública. **Proletariat altament qualificat que ha de començar a plantejar-se on està el seu lloc:** si sota les faldilles de la burgesia, o trenca amb ella i se situa decididament al costat de la classe obrera posant els coneixements al seu servei. Aquest nou proletariat té l'ocasió de dignificar les seves capacitats intel·lectuals posant-les al servei d'una transformació social, o prostituir aquestes capacitats venent-les al millor postor tal vegada enlluernats per la promesa d'un status social superior. Veiem, amb tristor que només un nombre insignificant de professionals i intel·lectuals de totes les disciplines han gosat alçar la veu i distanciar-se de les estructures de poder, nacionals i internacionals.

Diem això perquè la situació de terror social que el capital està practicant arreu no hagués estat possible sense el disseny, l'elaboració, la posada en escena i la participació de milers d'investigadors socials en les àrees de recerca dels laboratoris universitaris de ciències socials, econòmiques i polítiques. **El capital, el poder, només es pot exercir quan es disposa d'un teixit inserit en el sí de la societat que transmet i aplica les seves ordres a tots els nivells.**

Posem en dubte el pretès caràcter neutre de la ciència, que en una època històrica remota tal vegada havia estat així, però ja s'ha perdut en la memòria. Qualsevol recerca ve determinada pels interessos espuris al servei de la revalorització del capital, només es finança allò que serveix a les classes dominants i és nega qualsevol recerca que no sigui patentable o que estigui al servei del proletariat.

D'això, la suposada pandèmia, tal com l'han abordat des de la perspectiva del capital, ha estat justificada pels requisits i aval d'uns experts que en absolut són neutres de qui ostenta el poder econòmic, entre els quals hi figuren com preeminents els consorcis farmacèutics, amb propostes reaccionàries i totalitàries aparellades al complex químic-militar.

Des de la UCPC sí que tenim un argument central sobre el motiu del perquè de l'estat d'excepció; **que qualifiquem d'experiment sociològic, a nivell mundial per tal d'aconseguir l'alienació i passivitat social i dependència del control-salut, en un procés d'intensificació dels sistemes productius i ritmes d'explotació que està traçat el capital globalista en una nova etapa de «canvi de model productiu» en les formes d'obtenció de majors beneficis, en un context en que cada vegada més les diferències entre els cada vegada menys molt rics i els molts més pobres es van accentuant fins límits obscens.**

L'estat d'excepció i la gran paralització econòmica que comporta, inevitablement, havia de desencadenar considerables efectes econòmics, que ara es magnifiquen dramàticament, per

tal d'obtenir el comportament esperat de les treballadores i treballadors en aquesta perspectiva fatalista dels futur econòmic.

Crisi de sobreproducció alleugerida per la paralisi de la producció i buidament d'estocs que possibilitarà el posterior increment de preus. **Al costat de reduccions de plantilles.** Estem alerta.

Els gestors del capital **invoquen a la concurrència d'un Pacte social als representants formals de les treballadores i treballadors o Sindicats majoritaris**, anticipant el qualificatiu d'insolidaris a qui discuteixi aquesta adhesió sindical, amb una reiteració d'aquest adjectiu despectiu fins ara aplicat als discrepants de les restriccions a la llibertat per l'estat d'excepció que estem vivint.

Tanmateix la burgesia catalana reclama més competències per a continuar omplint les seves butxaques a costa del robatori del proletariat català i de la privatització de la riquesa col·lectiva. Mentre ja és frega les mans pensant com portar els 500.000 € que Caixa Bank exigeix per obrir un compte a la seva nova seu al paradís fiscal de Luxemburg (CaixaBank Wealth Management Luxemburg). **Aquesta és la veritable pandèmia.**

Que aquest 1 de maig serveixi per a la reflexió sobre quines han de ser les aliances per avançar cap a la independència. Les úniques aliances possibles han de ser amb la majoria de la classe obrera, per fer un front comú contra el capitalisme "catalañol" subjecte delinqüent culpable dels crims abans esmentats que a més s'emporten anualment la vida de 700 homes i dones assalariats fent ús d'una violència de classe que eufemísticament anomenen "accidents de treball".

És el moment de la SOLIDARITAT DE CLASSE, entre el proletariat.

Cal situar les propostes de sortida no sols en aquesta perspectiva, sinó també des d'altra concepció, en que els remeis no segueixin el rastre de les mesures que des de fa temps preconitza el liberalisme més ranci de l'«escola de Xicago», evitant l'assumpció com inevitable de l'existència de sectors cristal·litzats en l'«exclusió social», entrant en propostes per tal de minorar-los però massa ancorades en un posicionament que té més a veure amb la mendicat que no en l'exigència de la supressió de l'explotació -que és la que provoca l'exclusió i la desvalorització humana-.

Cal pujar graons en les exigències de transformacions profundes, amb mentalitat revolucionària. Malament quan la classe obrera, sense tenir la força suficient per imposar les seves reivindicacions, es transforma simplement en mirall de les que des del poder burgès es projecten com les que podran ser aplicades, perquè per pura lògica no seran les pròpies de la classe obrera. Massa gent prefereix creure en les mentides que coneix, abans que en les veritats que ignoren. **Les treballadores i treballadors han de deixar de tenir mentalitat «d'objecte» i passar a assumir i creure's que poden ser «subjectes» de les polítiques.**

Cal situar l'objectiu d' UNA RETRIBUCIÓ DIGNE UNIVERSAL, que no una renda mínima caritativa, és a dir, **que tothom hagi de contribuir al manteniment i desenvolupament de la societat i així tingui una contraprestació per aquesta**

contribució, en la mesura de les seves possibilitats i edat, on s'asseguri la permanència del treball dels i les que han acumulat experiència i es garanteixi que des del principi la joventut ja pugui començar a treballar tant prompte pugui, sigui amb treball assalariat o en cooperació mútua o per compte pròpia.

Del que es tracta és d'orientar-se a fer-ho possible amb L'OBJECTIU DE LA PLENA OCUPACIÓ, revertint la concepció de la bondat de la productivitat individual, que sols és un interès del capital per incrementar-la i ingressar-la en els seus beneficis, **passant a pautar-la en base a la «PRODUCTIVITAT SOCIAL»**, que és la que s'obté de la disposició més gran de temps per les treballadores i treballadors, tant per gaudir de descans i millorar la salut, com per fer realitzacions i col·laboracions pròpies o potenciar-se en àmbits de la cultura. Partint de les següent propostes, a curt termini, i altres a mitjà i llarg termini que posteriorment desenvoluparem:

6 HORES MÀXIMES DE CONTRIBUCIÓ LABORAL DIÀRIA. I 5 HORES MÀXIMES PELS TREBALLS PENOSOS, TÒXICS O PERILLOSOS (neteja, indústria química, extractiva, atenció a persones discapacitades o amb deficiència funcional). Tant pel sector públic com el privat (això és una reducció de 351/491 hores anuals respecte a la mitjana actual).

Dràstica eliminació de les hores extraordinàries, que sols serien admeses amb cas de causa de força major (desastres, catàstrofes naturals, etc)

La proposta de la reducció de jornada proposada, parteix de la voluntat de poder assolir la plena ocupació i la seguretat en el treball. Segons estudis de la Mútua ASEPEYO i ARHOE (Comisión Nacional para la Racionalización de los Horarios Españoles) indiquen que a partir de la 6ª hora de treball, s'incrementa enormement el risc d'accidents de treball.

Les persones afiliats a la Seguretat Social per compte aliena (exclòs l'Agrari i de la Llar), que van de l'etapa dels 16 als 24 anys, sols signifiquen un 6 % dels contractes, quan la població equivalent totalitza el doble. Però si atenem a l'estabilitat i naturalesa del contracte els que tenen contracte indefinit i a jornada completa sols ho són en 1% del total (Font: Seguretat Social març 2020).

Per això **la proposta de reducció de jornada i supressió d'hores extraordinàries, per revertir a noves contractacions**, obre les següents possibilitats:

Partint de les dades d'afiliació a la seguretat social de la contractació per compte aliena d'aquest març de 2020, atenent als 9'84 milions de contractes a jornada completa i 4'44 milions a jornada parcial, i dintre de tots ells 4'11 milions serien dels treballs més penosos amb una major reducció horària, que ponderant les proporcions mitjanes de jornades completes i parcials que aproximadament tenen una relació de 2:1, **aquesta reducció horària proposada comportaria un cúmul d'hores equivalents a 3.670.000 nous llocs de treball a jornada completa.**

Aquesta repercussió hauria d'aplicar-se sense rebaixar l'import del salari mínim - SMI- o el seu proporcional en jornada parcial, i a partir d'aquí amb una rebaixa de

percentatge progressiu creixent, com a més sou més contribució a la Seguretat Social, amb relativa equivalència amb el mateix model fiscal de l'IRPF.

Els desajustos especialment en empreses petites, haurien de compensar-se costos amb subvencions a les noves contractacions que perduressin en el temps, sols per via d'impostos.

Les pensions de jubilació han d'estar relacionades amb la contribució social i aquesta ha d'anar estretament **lligada a la plena ocupació** amb aportacions contributives des de l'inici d'entrada al món laboral -16 anys-, amb equiparació de les persones que continuïn estudis i en funció del seu aprofitament en que les aportacions contributives haurien d'anar a càrrec dels Departaments d'Educació, en els casos en que les rendes familiars no fossin superiors al doble del salari mínim.

El tema de **les pensions, no ha de ser qüestió de ratis, sinó d'una decisió política a l'hora d'aprovar els pressupostos generals i la jubilació a 60 anys, doncs els immensos increments de productivitat han de portar aparellat un descans dins una vellesa digna i en bon estat de salut.**

A mig i llarg termini:

- **Increment de la participació del sector públic en els sectors que són estratègics i es demostren essencials**, en especial en sectors productius industrials i construcció, amb creació de noves contractacions. (quan parlem de sector públic és en la perspectiva d'una revolta social prou important per a prendre els mecanismes de poder, perquè amb l'actual correlació de forces, "públic" és l'equivalent a deixar igualment en mans de la burgesia la seva possessió i disponibilitat.) **Constituir una Banca Pública**, que parteixi de l'actual infraestructura de Bankia, que després del rescat encara està sota administració pública. A més, **constitució de Caixes d'estalvi territorials i amb representació cooperativa, amb dotació inicial pública**, i amb utilització de les infraestructures de les oficines de Correus, més les dependències de cada Ajuntament per garantir la presència arreu dels territoris. **Reorganitzar la producció i els serveis en base a la proximitat i l'autosuficiència en l'essencial. Dret d'adquisició preferent de l'administració pública, per assignació-expropiació al preu de liquidació, de totes les empreses que facin fallida o concurs de creditors.** Per posar-les a disposició en usdefruit de cooperatives de treballadores i treballadors que vulguin intentar la represa o reorientar i/o iniciar la producció o servei. Amb un centre d'assessorament públic per la gestió de les cooperatives, que s'articularen en economia d'escala. **Totes les ajudes i/o avals que es concedeixin des del sector públic seran en forma de capital en la participació de l'empresa**, i amb dret de vot de qualitat en la seva administració, garantint la presència de representants directes de les treballadores i treballadors en la direcció i òrgans de control de les mateixes. **Reducció de les despeses pressupostàries de Defensa, control social i afins, situant-les en un topall del 0'5 % del PIB.** Ara el declarat, l'encobert i el Deute necessari per finançar-ho signifiquen el 2'1% xifrant-se en uns 32.000 milions €/any. Començant la reducció per l'eliminació al finançament de l'OTAN. **Gravar molt més fiscalment que ara el que es podria considerar despeses supèrflues**, segones i terceres residències, cotxes gran cilindrada, iots, joies, obres d'art, avions privats, etc. Promoure una «**reserva en l'articulat**» (no assumpció de la seva aplicació) en

l'articulat del Tractat de la Unió Europea, **respecte a l'obligació de la «lliure concurrència» en la contractació**, que és una manera de preservar les possibilitats de que el sector públic i les petites empreses puguin tenir realment igualtat de condicions en l'obtenció de contractes del sector públic. Les propostes de la Generalitat anomenades "lleis Aragonès" no representen més que la submissió total de la burgesia catalana als dictats de la Unió Europea. **Habilitació de grans espais de sòl públic i privat per requalificar-lo únicament per habitatge social, empreses locals o per serveis a la comunitat el qual se cediria en usdefruit sols a cooperatives de producció, serveis, culturals o d'habitatge** i per ús exclusiu dels socis i família directa i articulat amb serveis compartits i cultura d'ajut mutu veïnal i intergeneracional que possibiliti la pervivència de la gent gran en dits habitatges, amb reversió immediata al parc públic en cas de contravenir-se les condicions de ús. Per ultimar concrecions sobre; l'increment de la participació del sector públic en els sectors que són estratègics i es demostren essencials, en especial en sectors productius industrials i construcció, que s'estableixi en els subsectors de la indústria de l'alimentació, productes farmacèutics, productes metàl·lics, material de transport, subministre d'electricitat, gas i aigua, tractament de residus, en la construcció d'enginyeria civil i construccions especialitzada i en els serveis de telecomunicacions, serveis financers i assegurances, investigació i desenvolupament (Subsectors números 10,21,25,30, 35,36,38,42,43,61,64,65,72 dels 99 que componen el CNAE2009 - Font Seguretat Social març 2020), per tal de situar una majoria absoluta del sector públic en els mateixos, quan ara sols un d'ells supera el 50% (el 72), altre està en el 37% (el 36), dos estan situats al 13% (el 30 i 38), i **la resta, ara, estan tots pràcticament per sota del 2% del que representa el sector públic en dit àmbit productiu**. Pel que fa als subsectors d'educació, sanitat, assistència residències (els números 85, 86 i 87), la participació respectiva és del 41%, 68% i 13%, que **hauria de convertir-se en un mínim del 75 % en tots els casos per part del sector públic**. A més de la participació, s'ha de treure de mans privades la gestió d'aquests sectors.

Per abordar aquestes propostes són ineludibles els canvis legislatius suficients perquè tot el proposat pugui integrar-se en el nou ordre polític-econòmic, i que no hagi de morir en les interpretacions dels «guardians del Sistema», el que significa el canvi del model del Tribunal Constitucional de l'Estat que sigui i de l'Alta Judicatura, que siguin escollits inexorablement per vot popular i hagin d'estar supervisats per un Tribunal Popular que els pugui qüestionar i revocar si fos el cas.

En definitiva, la situació que estem vivint ha posat en major evidència els desajustos que provoca el capital i ara la crisi econòmica, derivada de la forma en que han maniobrat per abordar la pandèmia, la volen fer repercutir sobre la classe obrera i sectors populars. Calen doncs alternatives que tinguin l'entitat i la profunditat que signifiquin transformacions reals d'aquest model capitalista, que destrueix el medi on estem, les persones i la seva dignitat. Propostes que requereixen que la classe obrera i les treballadores i treballadors en el seu conjunt, **entenguem que si no passem a ser subjectes del nostre propi futur i exigim canvis estructurals, la pandèmia serà un fet recurrent per intensificar l'explotació**.

Aquesta és la nostra aportació i proposta en aquest trist Primer de Maig, en que l'estat d'excepció impedirà degut a la "manu militari" i a la feblesa del proletariat militant, que la classe obrera manifesti pels carrers les seves reivindicacions.

Reivindicacions que no poden reclamar-se virtualment, ni organitzar-se aïlladament i en distanciament, sinó realment i col·lectivament construint la solidaritat de classe i la dignificació com a persones.

Compromisos sí, amb els nostres iguals, no amb els nostres enemics de classe. I en aquest camí ens comprometem, dins una modesta aportació, anar desenvolupant nous continguts teòrics tenint en compte, encerts i errades del que ha estat un intent històric de forjar una societat diferent en el camí del comunisme. **Cercant noves formes organitzatives del proletariat, en sintonia amb els grans canvis estructurals en els models productius.**

Proletaris del món Unim-nos.

UCPC, 1 de maig de 2020

<http://www.universitat.cat/ucpc/?p=5376>

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/primer-de-maig-2020-n